

လူ့အဖွဲ့အစည်း မိတ်ဆက်

အဲဒီလိုမဖြစ်အောင် အသည်းအသန်လည်း ကြိုးပမ်းခဲ့ပြီးပါပြီ။ မအောင်ခဲ့တဲ့အတွက် နောင်မှာ ကန်တပ်ကီကြက်ကြော်တွေကို ဝယ်ယူလာအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဆိုပြီး တွေးပူလာရပါပြီ။ သာမန်ကာလမျှကာ ကိစ္စလည်းမဟုတ်ပါဘူး။ တံဆိပ် မန်နေဂျာတွေအတွက် စဉ်းစားရမယ့် ကိစ္စဖြစ်နေပါပြီ။ ဒီနိုင်ငံမှာလည်း စားသောက် ဆိုင် ဆိုင်ခွဲတွေအများကြီးရှိတယ်။ ပြည်ပမှာလည်း အများကြီးရှိနေပါတယ်။ နောက်ထပ်လည်းရှိလာဦးမှာပါ။ တချို့ကလည်း ကြက်ကြော်ရောင်းတာပါပဲ။ သူတို့ ရောင်းတဲ့ ကြက်ကြော်တွေလည်း အတော်ကိုအရသာရှိကြပါတယ်။ သူတို့နဲ့ ကေအက်မ်စီကြား ကွဲပြားတဲ့အချက်ကတော့ ကာနယ်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူရပ်ပုံကနေ ဖော်ပြနေတဲ့ ဩဇာရှိမှုသဘောပါပဲ။

သူ့ဩဇာဆိုတာ ဘာကိုဆိုလိုတာပဲ။ ကေအက်မ်စီကိုယ်တိုင် သေသေချာချာ သိပုံမရပါဘူး။ ကာနယ်ကွယ်လွန်ပြီး နှစ်ပေါင်း ၃၀ အတွင်း ကေအက်မ်စီဟာ ကာနယ်ရဲ့ မူလလက်ရာကြော်နည်းကနေ အဆင်အခြင်မရှိ ရှောင်ပြေးခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ့ရဲ့ ဝတ်စုံဖြူနေရာမှာ စားဖိုမှူးသုံးခါးစည်းရှည်ကို ဆင်ပေးခဲ့ပြီးပါပြီ။ ပြီးတော့ အဲဒီခါးစည်းရှည်ကို ပြန်ချွတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကာနယ်ကို ကာတွန်းရုပ်အဖြစ်တောင် ပြောင်းလဲခဲ့ပြီး အဲဒီအရုပ်ကလည်း ဟစ်ဟော့အကတွေဘာတွေတောင် ကပြခဲ့ပါ သေးတယ်။ ကာနယ်ရဲ့ အမွေအနှစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ပြောကြဆိုကြတာတွေရှိခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ရဲ့အမွေအနှစ်ဆိုတာ ဘာဆိုတာကိုတော့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မပြောနိုင် ကြပါဘူး။ ဟားလ်နဲ့ ဆန်ဒါစ်ရဲ့ အမွေအနှစ်ဟာ မူလလက်ရာ ကြက်သားကြော်နည်း ထက် ပိုပါတယ်။ အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ထားတဲ့ အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ထက်ကို ပိုပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ လူတွေသဘောတူထားတဲ့ အရာတစ်ခုတော့ရှိပါတယ်။ အဲဒါက တော့ သူဟာ လူများအမှတ်တရပြောနေရမယ့် လူမျိုးစားဖြစ်တယ်ဆိုတာပါပဲ။

သရုပ်သကန်တစ်ခုဆိုတာ မြင်နေကျမျက်နှာမျိုးမဟုတ်ဘူး။ တံဆိပ်လက္ခဏာ တစ်ခုမဟုတ်ပါဘူး။ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်ကျော်ကာလတွေမှာ တအားနာမည်ကျော်ခဲ့တဲ့ ပီတာ ဖရမ်တန်ဟာ သရုပ်သကန်တစ်ခုမဟုတ်ပါဘူး။ သရုပ်သကန်ဆိုတာ သမိုင်း ကြောင်းအရပြောရမယ့်ဆိုရင် စာမဖတ်တတ်တဲ့သူတွေတောင် မှတ်မိနိုင်တဲ့ ရုပ်ပုံမျိုး

ဖြစ်ပါတယ်။ သရုပ်သကန်အမှတ်လက္ခဏာတွေဟာ ဘိုင်ဇန်တိုင်းဘာသာရေးရုပ်တု တွေနဲ့စတင်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးမှာ ရှင်းပြစရာမလိုတဲ့ သင်္ကေတတွေအထိ ဖြစ်လာခဲ့ပါ တယ်။ ဒါကြောင့် ဘားဆိုင်တွေ၊ စားသောက်ဆိုင်အမည်တွေကိုကြည့်ရင် တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဥပမာပေးရရင် The Blue Parrot တို့၊ The Spotted Pig တို့ဆိုတာ အရင်တုန်းက ချိတ်ဆွဲထားတဲ့ ဆိုင်တံဆိပ်ကတစ်ဆင့် အဲဒီအမည်တွေ ရလာတာဖြစ် ပါတယ်။ ၂၀ ရာစုမှာတော့ စိတ်ကူးယဉ်လူပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ဖန်တီးခဲ့ကြပါတယ်။ အန်တီဂျွမ်မာနဲ့ အန်ကယ်ဘန်၊ ဂျွီလီဂရင်း၊ ဂျိုင်းယန်း၊ ရိုနယ်မက်ဒေါ်နယ်၊ မစ္စတာ ကလင်း အစရှိသဖြင့်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီစိတ်ကူးယဉ်အမည်တွေဟာ ကာနယ် ဆန်ဒါစ် လောက် ဩဇာမရှိ၊ အလေးအနက်မရှိခဲ့ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ ရှိတဲ့ ထိပ်တန်းအမှတ်လက္ခဏာတွေထဲမှာ ကာနယ်ဆန်ဒါစ်တစ်ယောက်ပဲ တကယ့် လူသားဖြစ်နေလို့ပါ။

ပြီးတော့ သူဟာ တကယ့်လူသားဖြစ်ရုံတင်မကဘူး။ နားလည်ရခက်ပြီး ဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်တဲ့ဘဝကို အသက်ရှည်ရှည်နေသွားတဲ့သူလည်းဖြစ်နေပါတယ်။ အမေ ရိကန်သမိုင်းမှာ ရာစုနှစ်သုံးခုစာလောက် ပြောစရာတွေရှိတဲ့ ဘဝမျိုးပါ။ ကျေးလက် မှာ မွေးဖွားပြီး စက်မှုထွန်းကားတဲ့ခေတ်မှာ အရွယ်ရောက်တယ်၊ ရုပ်သံကြော်ငြာတွေ မှာ ပါဝင်နိုင်ခဲ့သည်အထိ အသက်ရှည်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ အခုအချိန်မှာ အာကာသ ထဲကတောင်မြင်ရတဲ့ ရုပ်ပုံကားချပ်ကြီးအဖြစ် ဆက်လက်တည်ရှိနေပါပြီ။ ကာနယ် ဆန်ဒါစ်ကို ၁၈ ရာစုလူတွေတောင် တင်စားလို့ရလောက်အောင် ခေတ်နောက်ကျတဲ့နေရာ မှာ ၁၉ ရာစုနှစ်မှာ မွေးခဲ့ပါတယ်။ ၂၀ ရာစုကုန်ခါနီးအထိနေထိုင်ခဲ့ပြီး ၂၁ ရာစုမှာ တော့ လူသားဆန်မှုထက်ကျော်လွန်တဲ့ အဆင့်အတန်းကို ရရှိနေပါတယ်။ သူဟာ အလုံးအရင်းနဲ့ ကြော်ငြာဖို့မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အစားအစာတစ်မျိုးကို ဟစ်ဘာဂါလိုမျိုး လူတိုင်းစားနိုင်တဲ့အဆင့်ရောက်အောင် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

လူတိုင်းက ကာနယ်လို့ သိကြတဲ့ ဟားလ်နဲ့ ဆန်ဒါစ်ဟာ သူ့ရဲကောင်း မတော်တဆ ဖြစ်လာသူမဟုတ်ပါဘူး။ ရည်မှန်းချက်ကြီးကြီး ဇွဲသန်သန်နဲ့ လူလုံးပြတတ်တဲ့အကျင့် တွေ၊ အဲဒီအချိန်တုန်းက လူများစုကြိုက်လေ့ရှိတဲ့ ဓာတ်ခံတွေကြောင့်

မွေးရာပါအမည်ဖြစ်တဲ့ ဟားလ်နဲ့ဆန်ဒါစ်ဆိုတဲ့အမည်နဲ့ စားသောက်ဆိုင်လုပ်ငန်းစု ပိုင်ရှင်ဆိုတဲ့ အရာတွေကို ကျော်လွန်ကာ အောင်မြင်နိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ဟားလ်နဲ့ ဆန်ဒါစ်ဟာ လူမှုဘဝအရ အနိမ့်ဆုံးအဆင့်ကတက်လာခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ လူမှုဘဝ တိုးတက်ရေးဟာ လူသားတစ်ယောက်လိုက်နာရမယ့် ကိုယ့်ကျင့်စဉ်ပဲလို့ မှတ်ယူ ပြီး ကျေးလက်ဆင်းရဲမွဲတေမှုကနေ တစ်ကြိမ်တည်းမဟုတ်ဘဲ အကြိမ်ကြိမ် ရုန်းထ ခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ သူဟာ ရထားလမ်းပေါက်တာကိုအခြေခံပြီး ကြီးပွားအောင် လုပ်ခဲ့ ပါတယ်။ ကားလုပ်ငန်းထွန်းကားမှုကို အခြေခံပြီး ကြီးပွားအောင် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံး အသင့်စားအစားအစာလုပ်ငန်းနဲ့ ရုပ်သံဗီဒီယာထွန်းကားမှုကို အခြေခံပြီး ကြီးပွားအောင်လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ကော်ပိုရေးရှင်းကြီးတစ်ခုက သူ့သမိုင်းကြောင်းကို သူတို့ရဲ့တန်ဖိုးအရှိဆုံး ပိုင်ဆိုင်မှုအဖြစ် သတ်မှတ်ထားတာကိုက လူတန်းစားမရွေး ကြိုးစားရင် အောင်မြင်မယ်ဆိုတဲ့ အမေရိကန်အိပ်မက်ကို ထင်ဟပ်နေတာလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဟားလ်နဲ့ ဆန်ဒါစ်ရဲ့ဘဝဟာ ရာစုနှစ်သုံးခုအတွင်း အမေရိကန်လူမျိုး တွေရဲ့ အားထုတ်ကြိုးပမ်းမှုဆိုင်ရာ ယဉ်ကျေးမှုသမိုင်းကို တံတားထိုးဖော်ပြပေးနေ ပါတယ်။ သူဟာ အဲဒီလိုအားထုတ်ကြိုးပမ်းမှုကို ဘယ်သူမှတုပလို့မရတဲ့နည်းနဲ့ ကိုယ်စားပြုနေပါတယ်။ သူ့လိုလူမျိုး နောက်တစ်ယောက် ဘယ်တော့မှရှိနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

